

XV-oji Pasaulinė Krikščioniškojo gyvenimo bendruomenės asamblėja

Fatima, Portugalija

2008 m. rugpjūčio 12–21 d.

Keliauti kaip apaštaliniam kūnui: mūsų atsakas į šią Dievo malonę
„Apaštalai susirinko pas Jėzų ir apsakė jam visa, ką buvo nuveikę ir ko mokę“ (Mk 6,30)

Preambulė

Mes, Pasaulio krikščioniškojo gyvenimo bendruomenės Generalinės asamblėjos delegatai, susirinkę Portugalijoje, Fatimoje, peržvelgėme, kaip KG bendruomenė atsiliepia į Nairobio Pasaulinėje asamblėjoje gautą malonę, kuomet, „jautėme patvirtinimą tapti pasauliečių apaštalinio kūnu, besidalijančiu atsakomybe už misiją Bažnyčioje“ (Baigiamasis dokumentas, 2003)

Susirinkę pas Jėzų, dalyvaujant Marijai, mūsų bendradarbiavimo Kristaus misijoje pavyzdžiui (BP, 9), papasakojome Jam ir vienas kitam, ką buvome nuveikę, mokę ir išmokę savo kelionėje nuo Nairobio. Dvylikos susirinkusiųjų pas Jėzų asamblėja (Mk 6, 20) tapo Fatimos asamblėjos pavyzdžiu!

I.

Mūsų malonės istorija 2003–2008

1.1 Mūsų istorijose pilna liūdesio ir džiaugsmo, nusivylimo ir vilties, sąstingio ir augimo, žlugimo ir sėkmės. Nors ne visada lengva atpažinti mūsų sužeistame pasaulyje veikiantį Dievą, pripažįstame, jei ne žodžiais, tai simboliais, kad mūsų istorijos yra Kristaus gelbstinčios meilės Didžiosios istorijos dalys. Niekas taip gyvai neišreiškia vilties, kuria KG bendruomenės kasdien gyvena, kaip Kubos, Vengrijos ir Ruandos bendruomenių priėmimas į Pasaulio bendruomenę čia, Fatimoje.

1.2 Taigi mūsų istorijos mums kelia iššūkius, mus įkvepia, guodžia ir moko. Tačiau labiausiai jos patvirtina, kad esame mokiniai, apaštalai, piligrimai – viena tauta, pašaukta iš įvairių tautų, kalbanti viena meilės kalba, gyvenanti tuo pačiu gyvenimo būdu, pasiūsta vykdyti vienos misijos ir priimanti apščias Dievo dovanas. Su Marija *mūsų sielos šlovina Viešpatį ir mūsų dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju, nes didžių dalykų padarė mums Visagalis* (Lk 1, 46–49).

II.

Gyventi giliau ir veiksmingiau kaip apaštaliniam kūnui: 2008 m. Fatimoje gautos malonės

2.1 Iš visų Fatimoje gautų malonių išsiskiria penki vilties ir iššūkių ženklai:

- ištikimybė Nairobio kryptims;
- vienybė įvairovėje;
- kvietimas gyventi kaip pranašiška pasauliečių bendruomenei;
- didesnis susitapatinimas su Kristaus misija nešti Gerąją Naujieną vargdieniams;
- bendradarbiavimo ryšių gilinimas ir plėtimas.

2.2 *Ištikimybė Nairobio kryptims.* Mūsų malonės istorija patvirtina Pasaulio bendruomenės ištikimybę Nairobio kryptims. Kiekviename etape mūsų pastangos turi vienintelį tikslą – gyventi giliau ir veiksmingiau kaip apaštaliniam kūnui, kadangi „mūsų gyvenimas iš esmės yra apaštalinis“ (BP, 8). Tai akivaizdu matant augantį dvasinių pratybų, kurios yra „ypatingas mūsų dvasingumo šaltinis ir jam būdinga priemonė“ (BP, 5), poreikį; pastangas siekti veiksmingesnio ugdymo; naują vadovavimo vaidmenį misijoje; dėmesį bendradarbiavimo pavyzdžiams bendruomenių viduje ir už jos ribų. KG bendruomenės dalyvavimas yra aiškus ir reikšmingas ypač pasauliniu lygmeniu, Bažnyčioje ir Jungtinėse Tautose. KG bendruomenės ir Jėzaus Draugijos bendradarbiavimas pastebimai auga. Turime didelę patirtį taikant *atpažinimo*,

siuntimo, palaikymo ir įvertinimo dinamiką, tačiau Asamblėja pripažįsta, kad dar yra daug erdvės augti ir tobulėti, ir kad daugiau dėmesio turėtų būti skiriama ugdymo svarbai.

2.3 *Vienybė įvairovėje.* Asamblėjoje ryški tiek Pasaulio KG bendruomenės vienybė, tiek jos įvairovė. Vis labiau suprantame, kad tai yra mūsų charizmos ypatybė, kūrybingumo šaltinis ir galima galinga misijos priemonė. Dėl šios vienybės įvairovėje „KG bendruomenės misijos laukas beribis“ (BP, 8).

2.4 *Asamblėja pripažįsta, kad ne visuomet yra lengva suderinti vienybę ir įvairovę.* Kadangi mūsų bendra misija auga ir mūsų tikrovė tampa sudėtingesnė, peržengti mus skiriančius skirtingumus gali padėti tik vis aiškesnis mūsų charizmos supratimas. Taip pat giliau gyvendami savo charizma, būsimė veiksmingesni kaip apaštalinis kūnas. Šiame Pasaulio bendruomenės vystymosi etape mums atrodė, kad yra svarbus dar aiškesnis įsitraukimas į KG bendruomenę, numatytas per *įsipareigojimą* KG bendruomenei (BP, 7).

2.5 *Asamblėja pripažįsta, kad individualistinė kultūra ir atitinkamos kai kurių bendruomenių socialinės bei istorinės aplinkybės gali sukelti pasipriešinimą įsipareigojimui KG bendruomenei.* Vis dėlto mintis, kad apaštalinė kūno stiprybė priklauso nuo įsipareigojimo gyvenimo būdai gylio, kaip nurodyta BP, 12, ragina Asamblėją *kviesti peržvelgti tiek nuolatinio, tiek laikino įsipareigojimo KG bendruomenei reikšmę ir svarbą.* Taigi, „kaip šeimininkas, kuris iškelia iš savo lobyno naujų ir senų daiktų“ (Mt 13, 52), *Asamblėja ragina Pasaulio bendruomenę iš naujo atrasti įsipareigojimą kaip kvietimą į asmeninę dvasinę kelionę ir atpažintą pašaukimą gyventi apaštaliniame kūne ir per apaštalinį kūną.*

2.6 *Asamblėja taip pat pripažįsta sunkumus, išreiškiant savo viltis ir patirtis, susijusias su „įsipareigojimu“ „apaštaliniame kūne“ skirtingomis kalbomis įvairioje kultūrinėje aplinkoje: todėl kviečiame Pasaulio bendruomenę dalyvauti tolesniame dialoge ir apmąstyti kalbos ir raiškos formas.*

2.7 *Kvietimas gyventi kaip pranašiška pasauliečių bendruomenė.* „Pagal gerą biblinę ir Bažnyčios tradiciją mūsų misija turėtų būti pranašiška, vykdoma Dievo vardu ir su Jo pagalba. Galime savęs prasmingai paklausti: Ar iš tiesų galime būti pranašiški? Matantys Dievo akimis; klausantys Dievo ausimis ir klausą; jausdami Dievo širdimi; ir kalbėdami Dievo Žodį – „gailėstingumo žodį kenčiantiems... ir Atsivertimo bei Solidarumo žodį tiems, kurie kažką gali padaryti dėl šios kančios“ (iš Pasaulio bendruomenės Bažnyčios asistento A. Nicolas kalbos Asamblėjai). Priėmėme šį iššūkį kaip aiškią 2008 m. Fatimos malonę, jausdami įkvėpimą ir paguodą jo žodžiuose: „atėjo metas pranašiškomis bendruomenėms <...> ir jaučiu, kad jūs ryžtingai judate šia kryptimi“.

2.8 *Asamblėja į tai atsako kitu klausimu: kokiose srityse Dievo Dvasia ragina KG bendruomenę būti pranašiška?*

2.9 *Asamblėja iš naujo patvirtino tris svarbius troškimus, pirmą kartą įvardytus Itaityje: „skatinti šeiminių gyvenimą kaip pagrindą, statant pasaulyje Dievo Karalystę; lydėti jaunas žmones kelyje į prasmingą gyvenimą <...>; ir suvienyti profesines ir kitas veiklos sritis <...> mūsų krikščioniškame tikėjime“ (Baigiamosios Itaičio rekomendacijos).* Asamblėjoje buvo pastebėta auganti „KG bendruomenės šeimos“ reikšmė – t. y. gyvenimo KG bendruomenės būdu kartu šeimoje – kaip neatidėliotino poreikio išraiška vienyti „savo žmogiškąjį gyvenimą ir krikščioniškojo tikėjimo pilnatvę“ pagal mūsų charizmą (BP, 4). Išgirdome kvietimą būti pranašiškais liudytojais tokiose srityse, kaip kūrinijos ir aplinkos orumas; moters vizija visuomenėje ir bažnyčioje, laikant Mariją, Dievo motiną, savo pavyzdžiu; ekumeninis ir tarpreliginis dialogas.

2.10 *Didesnis susitapatinimas su Kristaus misija nešti Gerąją Naująją „atstumtiesiems“ arba „svetimšaliams“.* Jėzui išgydžius kanaanietės moters dukrą (Mt 15, 21–28), buvo paskelbtas „naujasis krikščionių amžius, kai visi gali žiūrėti vienas į kitą ir laikyti vieni kitus broliais ir seserimis“ (A. Nicolas homilija). Tęsiantis Asamblėjai, vis aiškiau skambėjo kvietimas kuo labiau susitapanti su Kristaus misija nešti Gerąją Naująją „atstumtiesiems“ ar „svetimšaliams“. Jaučiame neatidėliotiną poreikį nešti dvasinių pratybų patirtį tiems, kurie yra atskirti ir mažiau galingi visuomenėje bei kviesti juos jungtis į savo bendruomenes, jei būtina, kūrybingai pritaikyti ugdymo programas ir savo gyvenimo būdą prie jų gyvenimo tikrovės.

2.11 *Bendradarbiavimo ryšių plėtimas ir gilinimas.* Galiausiai, apmąstydamą Pasaulio bendruomenės bendradarbiavimo su kitomis bažnytinėmis struktūromis patirtį Jungtinėse Tautose bei kitur, o ypač mūsų bendradarbiavimą su Jėzaus Draugija, Asamblėja atpažįsta neatidėliotiną poreikį plėsti ir gilinti bendros išvalgos ir veiklos ryšius pasauliniu, regioniniu, nacionaliniu ir vietiniu lygmenimis.

2.12 Nairobio Asamblėja kvietė į didesnį bendradarbiavimą su Jėzaus Draugija ir aiškesnį vaidmenų pasiskirstymą tarpusavio santykiuose. Asamblėja Fatimoje dėkingai pripažįsta šį bendradarbiavimą ir mūsų troškimą, kad jis toliau augtų ne tik tarp atskirų jėzuitų ir KG bendruomenės narių, bet ir tarp KG bendruomenės kaip apaštalinio kūno ir Jėzaus Draugijos kaip apaštalinio kūno. Trys svarbūs dokumentai išryškina mūsų tarpusavio santykius ir nurodo kryptį jų vystymuisi: *KG bendruomenės ir Jėzaus Draugijos bendradarbiavimas* (Baigiamojo Nairobio dokumento priedas); *KG bendruomenės ir Jėzaus Draugijos tarpusavio ryšiai Bažnyčioje*; ir *Bažnyčios asistento vaidmuo. Raginame savo bendruomenes susipažinti su šiais dokumentais. Drąsiname savo brolius jėzuitus, veikiausiai per Bažnyčios asistentus, susipažinti su šiais dokumentais, kad mūsų bendradarbiavimas taptų vaisingesnis.*

III.

Kaupti žinias ir kaupti veiklą: Asamblėjos rekomendacijos

3.1 Atsiliepdama į pirmiau paminėtas malones, Asamblėja įvardijo devynias temas, kuriomis turėtume remtis, skaitydami šių laikų ženklus ir apibrėžti savo apaštalinės veiklos kryptis:

- a) mūsų „apaštalinio kūno“ prigimtis ir jo veikimo procesai;
- b) narių skaičiaus augimas ir didesnė įvairovė;
- c) įsipareigojimas KG bendruomenės gyvenimo būdai;
- d) ugdymas, glaudžiai susijęs su didesniu dvasinių pratybų prieinamumu;
- e) vadovavimas;
- f) bendros apaštalinės iniciatyvos, glaudžiai susijusios su KG bendruomenės, Jėzaus Draugijos ir Bažnyčios bendradarbiavimu;
- g) bendra finansinė atsakomybė.

3.2 *Mūsų „apaštalinio kūno“ prigimtis ir jo veikimo procesai.* Ženklaus patvirtinus, kad KG bendruomenė tampa apaštalinio kūnu, Asamblėjoje iškilo daugybė klausimų dėl mūsų skirtingumo. Taigi, (dar) neįmanoma pateikti aiškaus „pasauliečių apaštalinio kūno“ apibūdinimo ar apibrėžties, kadangi mūsų buvimo būdas Bažnyčioje yra naujas. Taip pat kyla klausimų dėl ryšio tarp bendros misijos ir atskirų narių atpažintų įsipareigojimų. Šiame etape mums reikia būti kantriems ir gyventi, priimant šiuos klausimus kaip iššūkį. Asamblėja pripažįsta, kad atpažinimo, siuntimo, palaikymo ir įvertinimo dinamika, taikoma visais – vietiniu, nacionaliniu ir regioniniu – lygmenimis yra *priemonė* kurti apaštalinį kūną.

3.3 Mūsų tikrovės šviesoje Asamblėja **rekomenduoja**:

- a) nacionalinėms ir vietinėms bendruomenėms į savo ugdymo programas įtraukti *atpažinimo, siuntimo, palaikymo ir įvertinimo* dinamiką;

- b) aktyviai skatinti įvairiais lygmenimis dalytis informacija, ugdymo medžiaga ir asmeninėmis patirtimis, kad visi nariai galėtų kuo glaudžiau susitapatinti su atsirandančiu mūsų apaštalinio kūnu.

3.4 *Narystė.* Narystė neabejotinai yra būtina ne tik mūsų troškimui būti veikliu apaštalinio kūnu, bet ir KG bendruomenės išlikimui ir plėtrai. Nors narystė visuomet turėtų būti atpažįstama kaip asmeninis pašaukimas (BP, 10), jaučiame raginimą pasiūlyti KG bendruomenę kaip gyvenimo būdą visų socialinių sluoksnių žmonėms, gyvenantiems įvairiomis ekonominėmis sąlygomis ir įvairiose gyvenimo situacijose, ieškodami tų, kurie yra dažnai atskirti nuo bendruomeninio arba bažnytinio gyvenimo.

3.5 Todėl Asamblėja **rekomenduoja:**

- a) bendruomenėms visais lygmenimis pagerinti KG bendruomenės „matomumą“ pranašiškais veiksmais, teikiant pirmenybę teisingumui ir vargdieniams;
- b) parodyti KG bendruomenės kaip pasauliečių bendruomenės vertingumą, dalyvaujant bažnyčios misijoje per buvimą pasaulyje (apaštalavimas);
- c) skleisti dvasinių pratybų patirtį tarp pasauliečių ir kviesti juos ir toliau gyventi šia patirtimi KG bendruomenėje;
- d) kūrybingai ieškoti naujų narių ne tik tradiciniais būdais ir aiškinti mūsų charizmą kuo suprantamesne kalba;
- e) skleisti ir palaikyti KG bendruomenės gyvenimo būdą šeimose, trokštančiose gyventi KG bendruomenės gyvenimo būdu kaip šeimos vienetas.

3.6 *Įsipareigojimas KG bendruomenės gyvenimo būdui.* Kaip jau buvo paaiškinta, mintis, kad apaštalinė kūno stiprybė priklauso nuo įsipareigojimo gyvenimo būdui gelmės, skatino Asamblėją kviesti iš naujo peržvelgti laikino ir nuolatinio įsipareigojimo KG bendruomenei reikšmę ir svarbą.

3.7 Taigi Asamblėja **rekomenduoja:**

- a) nacionalinėms bendruomenėms įvertinti savo dabartinį požiūrį į įsipareigojimą KG bendruomenei;
- b) remiantis esama medžiaga, pasaulio Vykdomajai Tarybai parengti dokumentus, kuriuose būtų įvertinama dabartinė nacionalinių bendruomenių patirtis ir išryškinamos pašaukimo, apaštalinio kūno ir įsipareigojimo sąvokos.

3.8 *Ugdymas.* Svarbu pritaikyti ugdymą, atsižvelgiant į skirtingus narių gyvenimo etapus, skirtingas socialines ir kultūrines aplinkas, šeimas ir jaunesnius narius. Ugdymas turi kisti, priklausomai nuo besikeičiančios tikrovės KG bendruomenės viduje ir už jos ribų. Asamblėja **rekomenduoja:**

- a) kuo skubiau išplatinti peržiūrėtą dokumentą *Ugdymo gairės: augimo procesas KG bendruomenėje*;
- b) pabrėžti ugdymą, nukreiptą į misiją ir bendrą finansinę atsakomybę, ypatingai gilinant *atpažinimo, suntimo, palaikymo ir įvertinimo* metodiką visuose įžvalgos procesuose;
- c) sudaryti galimybę visoms nacionalinėms bendruomenėms naudotis ugdymo šaltiniais, medžiaga ir žiniomis, pavyzdžiui, sukuriant centralizuotą dalijimosi ir platinimo centrą.

3.9 *Dvasinių pratybų patirtis.* Drauge su Bendraisiais principais dvasinės pratybos sudaro vieną iš trijų KG bendruomenės charizmos ramsčių. Suvokiame, kad dėl skirtingos socialinės ir

kultūrinės tikrovės esame kviečiami tapti kūrybingais ir lanksčiais ir siūlyti šią patirtį daugiau žmonių. Taigi Asamblėja **rekomenduoja**:

- a) padrąsinti tokį kūrybingumą;
- b) atliekančiuosius dvasines pratybas informuoti, kad jos yra ypatingas mūsų dvasingumo šaltinis bei priemonė ir yra sudėtinė mūsų gyvenimo būdo dalis;
- c) skatinti palydėtojų ugdymą (ypač palydėtojų pasauliečių) ir palaikyti palydėtojus, bendradarbiaujant su Jėzaus Draugija.

3.10 *Vadovavimas*. Sekdama Jėzaus Kristaus pavyzdžiu, KG bendruomenė siekia turėti tokius vadovus, kurie tarnautų savo bendruomenėms ir galėtų palengvinti atpažinimo, siuntimo, palaikymo ir įvertinimo procesą. Asamblėja su dėkingumu suvokia, kad vadovaujantys KG bendruomenės nariai turi ypatingą KG bendruomenės vadovavimo būdą, ugdymo šaltinių kryptis ir kokybę bei skirtingas dovanas. Ji taip pat pripažįsta sunkumus skatinant geresnius vadovavimo gebėjimus, padrąsinant tinkamus asmenis imtis vadovaujamo vaidmenis ir juos palaikant.

3.11 Taigi Asamblėja **rekomenduoja**:

- a) Pasaulio bendruomenei toliau patikslinti KG bendruomenės vadovavimo pobūdį ir skirtingas KG bendruomenės vadovaujamas pareigas;
- b) Pasaulio Vykdomajai tarybai suteikti galimybę nacionalinėms bendruomenėms naudotis Romos Tarptautinio ugdymo sutikimo vadovavimo kursų moduliais;
- c) Pasaulio bendruomenei atpažinti asmenis, turinčius vadovavimui reikalingas savybes, kad jie ten, kur būtina, galėtų palengvinti vadovavimo gerinimą.

3.12 *Bendra apaštalinė veikla ir solidarumo skatinimas*. Asamblėja įdėmiai klausėsi kvietimo labiau solidarizuotis nacionalinėms bendruomenėms ir kuo veiksmingiau atsiliiepti į laiko ženklus. Jungtinių Tautų darbo grupių patirtis ir kitų jungtinių apaštalinė veiklų ir solidarumo skatinimo patirtys rodo didesnę bendros veiklos efektyvumą, siekiant teisingumo ir žmogiškojo orumo; tai yra svarbios pamokos pasauliniams, regioniniams ir vietiniams projektams. Taigi Asamblėja **rekomenduoja**:

- a) paskirti „Pasaulio apaštalinė veiklų palaikymo koordinatorių“ bendrai veiklai ir ryšiams palengvinti; šį vaidmenį galėtų priimti vienas Pasaulio Vykdomosios tarybos narių;
- b) kiekvienai nacionalinei bendruomenei paskirti „kontaktnį asmenį“, kuris suteiktų informaciją ir atsiliieptų į tarptautinius apaštalinius poreikius;
- c) kiekvienai nacionalinei bendruomenei aktyviai bendradarbiauti, kiek įmanoma, su KG bendruomenės Jungtinių Tautų darbo grupėmis tarptautiniais klausimais;
- d) nacionalinėms bendruomenėms į bendradarbiavimą žiūrėti kaip į paveikią priemonę skatinti solidarumą tarp bendruomenių pasaulyje.

3.13 Šio dokumento II dalis siūlo ypatingas priemones skatinti *Jėzaus Draugijos ir KG bendruomenės bendradarbiavimą*, todėl jos čia nebekartojamos.

3.14 *Bendra finansinė atsakomybė*. Asamblėja išklauė Pasaulio Vykdomosios tarybos detalią ataskaitą apie jos ir kai kurių nacionalinių bendruomenių sunkią finansinę situaciją. Ji mano, kad bendra finansinė atsakomybė yra pagrindinė mūsų priklausymo vienai Pasaulio bendruomenei išraiška ir būtina priemonė, tampant apaštaliniu kūnu. Būti atsakingu vienam už kitą yra esminis bendruomeninio gyvenimo požymis. Pripažįstame poreikį vystyti esamus ir kurti naujus būdus einamoms išlaidoms ir ypatingoms apaštalinėms iniciatyvoms finansuoti. Siekiant skatinti KG bendruomenės narius vertinti bendrą finansinę atsakomybę Asamblėja **rekomenduoja**, kad Pasaulio Vykdomoji taryba:

- a) paprašytų kiekvieną nacionalinę bendruomenę prisiimti didesnę atsakomybę, surenkant ir dalijantis finansine informacija;
- b) parengtų penkerių metų finansinius planus;
- c) sukurtų „apaštalinį fondą nacionalinių bendruomenių projektams“;
- d) esant reikalui, naudotųsi profesionalia ekspertize;
- e) pasiūlytų Pasaulio Vykdomosios tarybos finansinio deficito mažinimo strategiją kaip ypatingą Pasaulio KG bendruomenės projektą;
- f) apsvarstytų, kaip nacionaliniu lygmeniu parengti rekomendacijas, susijusias su bendruomenių narių finansiniais įnašais.

IV.

Išvados

4.1 Prie šiame Baigiamajame Fatimos asamblėjos dokumente pateiktų kryptių ir rekomendacijų pridedamas Asamblėjos protokolas, kuriame išsamiau pateikiamos įžvalgos, pasiūlymai ir projektai, pateikti prieš Asamblėją.

4.2 Tegu visi Pasaulio bendruomenės nariai „laiko visus šiuos dalykus savo širdyse“ (Lk 2, 51), kad galėtume gyventi giliau ir veiksmingiau kaip apaštalinis kūnas, keliaujantis su romiu ir nuolankiu Kristumi per žmonijos istoriją, o savo misiją vis labiau sutapatintume su Jo misija (BP, 8).